

Po trzecie, skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 296 drugi akapit TFUE poprzez niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji. Zdaniem skarżącej Komisja nie wyjaśniła i nie umożliwiła władzom polskim poznania przyczyn istotnej zmiany zakresu zarzucanych uchybień.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257, s. 28

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, Dz.U. L 160, s. 103

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, Dz.U. L 209, s. 1

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników, Dz.U. L 141, s. 18

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Dz.U. L 153, s.30

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 29 września 2009 r. w sprawie F-102/07
Kerstens przeciwko Komisji, wniesione przez Petrusa
Kerstensa w dniu 9 grudnia 2009 r.**

(Sprawa T-498/09 P)

(2010/C 51/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: C. Mourato, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszego odwołania wnoszący odwołanie żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 29 września 2009 r., wydanego w sprawie F-102/07 Kerstens przeciwko Komisji, w którym SSP oddalił jako bezza-

sadną skargę o stwierdzenie nieważności rozlicznych decyzji Komisji dotyczących przyznania wnoszącemu odwołanie punktów pierwszeństwa dyirekcji generalnej lub punktów pierwszeństwa uwzględniających dodatkową pracę wykonaną w interesie instytucji w ramach postępowania w sprawie awansu za lata 2004, 2005 i 2006.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący podnosi dwa zarzuty dotyczące:

- naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej dotyczącego stosowania zasady równości traktowania, art. 45 regulaminu i ustalonych przez dyrekcję urzędu ds. administracji i zaspokajania roszczeń indywidualnych (PMO) kryteriów przyznania skarżącemu punktów pierwszeństwa w ramach oceny za rok 2005 w ramach stosowania ww. przepisu oraz wypaczenie środków dowodowych;
- nieposzanowania prawa do obrony w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej oparł się na rzekomym wyciągu ze sprawozdania z przebiegu kariery za rok 2004, które nie zostało przedstawione i nie mogło być zostać uczynione przedmiotem sporu między stronami.

**Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2009 r. — Inovis
przeciwko OHIM — Sonaecom (INOVIS)**

(Sprawa T-502/09)

(2010/C 51/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inovis, Inc. (Alpharetta, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: R. Black i B. Ladas, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Sonaecom — Serviços de Comunicações, S.A. (Maia, Portugalia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 września 2009 r. w sprawie R 1691/2008-1;
- nakazanie Izbie Odwoławczej OHIM rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Inovis, Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „INOVIS” dla towarów i usług z klas 9, 35, 38 i 42

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Sonaecom — Serviços de Comunicações, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: portugalska rejestracja słownego znaku towarowego „NOVIS” dla towarów i usług z klas 9, 35, 37, 38, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, gdyż Izba Odwoławcza błędnie (i) nie uwzględniła oczywistych różnic pomiędzy rozpatrywanymi towarami i usługami oznaczanymi przez omawiane znaki towarowe, w tym niesłusznie uznała, że wcześniejszy znak towarowy obejmuje klasy 9 i 42, podczas gdy portugalski Urząd Znaków Towarowych odmówił rejestracji w odniesieniu do tych klas i że w każdym razie omawiana rejestracja nie została potwierdzona w trakcie prowadzonego postępowania; (ii) nie uwzględniła oczywistych różnic koncepcyjnych w przypadku omawianych znaków towarowych; oraz (iii) stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia błąd w przypadku tych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2009 r. — Cybergun przeciwko OHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Sprawa T-503/09)

(2010/C 51/69)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cybergun (Bondoufle, Francja) (przedstawiciel: S. Guyot, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM wydanej w dniu 8 października 2009 r. zakresie, w jakim unieważniono w niej znak towarowy AK 47;

— zgodnie z art. 87 § 2 i art. 91 regulaminu Sądu, obciążenie OHIM kosztami postępowania obejmującymi koszty poniesione przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania, w szczególności koszty tłumaczenia dokumentów, wynagrodzenia jej adwokata oraz w razie potrzeby pobytu i podróży; wnioskuje się, aby Trybunał oszacował tę kwotę na 20 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „AK 47” dla towarów i usług z klas 9, 28 i 38 (wspólnotowy znak towarowy nr 4528378)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Cybergun

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie rozpatrywanego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009] i art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009].

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2009 r. — Carlyle przeciwko OHIM — Mascha & Regner Consulting (CAFE CARLYLE)

(Sprawa T-505/09)

(2010/C 51/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Carlyle, LLC (St. Louis, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci: E. Cornu, E. De Gryse i D. Moreau)